

Presentat el Pla Interdepartamental de Joventut

Una generació sense política de joventut

El Pla Interdepartamental de Joventut presentat el passat mes de febrer al Parlament de Catalunya pel Secretari General de Joventut, Josep Coll, no només arriba tretze anys tard sinó que continua sense donar resposta als greus i crònics problemes de l'atur, la crisi de l'associacionisme, la manca d'habitatge i la descoordinació governamental en matèria de política de joventut.

El 3 de març de 1993 Joan Puigcercós Secretari General de les JERC i diputat al Parlament de Catalunya, formulava en el mateix Parlament una interpel·lació sobre política de joventut. Per primera vegada, després de quatre legislatures, un grup parlamentari, el d'ERC, qüestionava a CiU la seva política en matèria de joventut. La interpel·lació es produí pocs dies després que el Secretari General de Joventut de la Generalitat de Catalunya Josep Coll presentés el Pla Interdepartamental de Joventut, i tenia com a fi preguntar al Govern sobre els criteris de capteniment en política de joventut. Puigcercós va fer palès en la seva intervenció que el Pla Interdepartamental de Joventut no és, ni de bon tros, un pla que tracti els afers juvenils de forma integral, que entengui que els joves estem afectats per problemàtiques diverses, que només poden ser tractades eficaçment des d'un Pla que inclogui accions a dur a terme per Direccions Generals de tots els Departaments de la Generalitat de Catalunya. Accions que es puguin dur a terme coordinadament i sobretot descentralitzadament.

Puigcercós va remarcar també que la iniciativa ha arribat tretze anys tard, fet que ha provocat que gairebé una generació de joves catalans no han tingut, no ja una política integral amb les mancances i els déficits que això suposa, sinó ni solament un trist Pla Interdepartamental de Joventut.

ARXIU

Puigcercós va parlar de la problemàtica de l'atur juvenil, que segons dades del mes d'octubre del 1992, afecta a la Catalunya central a un 45% de les persones menors de 29 anys, quan la mitjana a Europa és del 12%. Davant aquestes xifres tan preocupants Puigcercós demanà la reactivació i la readequació als mitjans productius de la FP, ja que aquesta està envellida i desfassada. Calen més iniciatives en matèria de contractes en pràctiques, així com controlar la inversió que es fa del diner públic ja que no és optimitzada, ja que la gran part dels actuals joves que gaudeixen de contractes en pràctiques acaben fent feines que res tenen a veure amb l'origen del contracte i per tant, no s'acosten al mercat de treball. Tot això provoca un accentuament de la manca de competitivitat amb Europa donat que, en mà d'obra, tampoc estem a la seva alçada.

Sobre l'associacionisme Puigcercós va destacar que amb la davallada de l'ocupació i l'alt índex de fracàs escolar, l'associacionisme és la fórmula ideal per crear hàbits de cohesió social i de viure en col·lectivitat, ja que l'associacionisme pot arribar allà on no arriba l'escolarització i pot socialitzar els joves en valors positius.

Sobre la problemàtica de l'habitatge juvenil, Puigcercós va fer una crítica als plans d'habitatge oficial de compra, exemple del fracàs atès que només els joves amb feina fixa (20% del total dels joves que tenen feina) i amb ingressos superiors a la mitjana hi poden accedir. Falsos plans d'habitatge que no compleixen amb l'objectiu inicial de redistribuir riquesa i crear igualtats en el règim d'oportunitats. Puigcercós llançà la proposta de fer un Pla d'Habitatge de Lloguer per a joves com s'està fent en l'actualitat a Holanda i Alemanya.

Finalment el diputat de les JERC va fer un balanç global de la política de joventut a Catalunya caracteritzada per una descoordinació de les diferents administracions, per una acció enlluernadora i d'apàrador (exemplificant el tema en el Carnet Jove) i sobretot la manca de solucions globals a la problemàtica dels joves, als quals l'Administració i el Parlament de Catalunya encara no ha donat respostes a les nostres necessitats més immediates. Quantes lleis ha dictat el Parlament de la Catalunya central en matèria específicament de Joventut? La resposta: només dues. La Llei 10/1991 de 2 de desembre de creació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i la Llei 14/1985 de 28 de juny de regulació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. On és doncs la política integral de joventut? Aquesta interpel·lació va convertir-se en una moció subsegüent que va ser recolzada en la majoria dels seus punts pels grups parlamentaris del PSC-PSOE i IC, però que la majoria convergent aturà demostrant un cop més la seva manca de sensibilitat amb la joventut d'aquesta part de Catalunya.